

[Undervisningsministeren.]

Vi stod altså i den situation at skulle skabe en lov for styrelsen af disse universiteter. Vi havde samtidig — og dér vil jeg gerne gøre en bemærkning til hr. Morten Lange — gennem universitetsadministrationsudvalgets indstillinger og de drøftelser, der har været rundt om på de forskellige højere læreanstalter, et ønske om ændring af anordninger og i øvrigt også fra ministeriet et absolut ønske om at få disse anordninger ændret og moderniseret.

I denne situation valgte vi at sætte de nye anordninger for de højere læreanstalter i kraft, sådan at der er et vist fællespræg ved dem: de giver alle en medindflydelse til de studerende, som de ikke har haft tidligere, de tilstræber også en større grad af integrering mellem professorer og lærere. Så har de én ting til, og det er i og for sig i denne forbindelse det væsentligste: de har alle sammen en bestemmelse om, at de skal revideres i 1972-73. Vi koncentrerede os så om at udforme en lovgivning for styrelsen af de tre universiteter, som også skal til revision i 1972-73. Samtidig — og dér må jeg henvise til, hvad der står i fremsættelsestalen — er det hensigten i tiden indtil 1972-73 at få undersøgt og overvejet, hvilke administrative ændringer der måtte skulle ske centralt, om det skal være i form af et direktorat, som hr. Knud Bro i dag tydeligt gav udtryk for at han foretrak, eller om det skal ske via en udbygning af departementets afdeling for universitetsstyrelse og de højere læreanstalters styrelse eller det skal ske på en tredje måde — universitetskansler har været nævnt, dog næppe fra nogen side med særlig tilslutning eller begejstring — men behovet for en stærkere koordinering tror jeg er kendt vist fra alle sider. Det ligger jo i, at man måske allerede i dag føler mangelen på en tilstrækkelig koordinering. Det vil blive stærkere, jo mere den højere uddannelse udbygges, jo mere universiteterne udbygges og nye universitetscentre planlægges og kommer i gang.

Dette skal også være tilendebragt med henblik på 1972-73, og der er således taget den stilling, at man netop om disse 3 år vil kunne tage dette op til en yderligere revision og en yderligere koordinering og eventuelt en samling af styrelsesregler for alle højere uddannelsesinstitutioner i én lov.

Jeg siger ikke dermed, at det skal ske, for det kan jeg ikke overskue i dag, og jeg tvivler på, at nogen kan det, men mulighederne for den ønskede koordinering har vi altså om 3 år. Det er lagt sådan til rette, at det vil kunne gennemføres.

Det, som dette lovforslag koncentrerer sig om, er at give regler for styrelsen af universiteterne, drage folketinget med ind i beslutningen herom og ansvaret for, hvordan styrelsen af universiteterne skal være, altså understrege den samfundsmæssige interesse i disse institutioners styrelse, deres drift og deres udbygning.

Vi har anlagt forskellige hovedsynspunkter på det. Jeg har nævnt dette med muligheden for en samtidig koordinering og ændring af loven om 3 år. Dernæst en understregning af, at der er flere interesser at tage i betragtning ved udformningen af denne styrelseslov. Det er ikke, således som det godt kunne se ud af debatten i pressen og i offentligheden, udelukkende et spørgsmål om studentet, det er et spørgsmål — navnlig på baggrund af den gamle ordning ved universiteterne — om 3 parter, kan man vel godt sige: professorerne, den øvrige lærergruppe og studenterne. Det er disse tre gruppers interesser, synspunkter og indflydelse, som skal afvejes imod hinanden. Dertil kommer en understregning af det samfundsmæssige syn og den samfundsmæssige interesse i det, naturligvis stærkest gennemført og pointeret derved, at lovforslaget nu er fremsat i folketinget og til afgørelse her.

Men man skal ikke glemme, at der er disse tre parter og derudover samfundet, hvis synspunkter og interesser må tages med ind, og det er i en afvejning af disse synspunkter, dette forslag er udformet. Om afvejningen så i alle enkeltheder er rigtig, ja, det kan naturligvis diskuteres, og det kan tages op om 3 år, og vi kan drøfte det i udvalget; meget af det, der er nævnt her i dag, skal jeg gerne erklære mig villig til at vi tager op til drøftelse i udvalget.

Men der er én meget væsentlig reform, som jeg gerne vil have understreget — det er gjort af flere ordførere allerede, jeg tror i øvrigt næsten af alle. Det er integreringen af lærerkorpset; det er noget meget væsentligt, både for arbejdet, for klimaet, for undervisningen og forskningen. Derudover er der spørgsmålet om de studerendes medbe-